

Selvstyrepatriet og Socialdemokratiet, der næsten helt gik op i Selvstyrepatriet, foreslog derimod baade at yde Hjælp af Lagtingets egne Midler og at anbefale Højskolen til Statshjælp. Med Selvstyrepatriets og det socialdemokratiske Partis Stemmer vedtog Tinget da selv at yde 2 000 Kr. for Aaret 1928—29 og at anbefale, at der af Statskassen ydes 6 000 Kr., samt at Skolens Elever faar Adgang til Understøttelse gennem Amtet.

Sambandspartiets Medlemmer afholdt sig fra at stemme. Et Ændringsforslag om at yde 4 000 Kr. fra Lagtinget blev ikke vedtaget.

Ad II. Lagtingsmand Effersøe rejste i Samlingen 1927 Spørgsmaalet om Gennemførelse af en særlig Lov for Færøerne om Højskoler, jfr. Lagtingstidende 1927 Side 51. Sagen naaede dog ikke at blive behandlet.

Ved Sagens Genoptagelse i den nu afsluttede Lagtingsssamling blev der af Selvstyrepatriets og Socialdemokratiets Medlemmer i vedkommende Udvalg fremsat Forslag til en Lov om Tilskud til Folkehøjskoler paa Færøerne. Forslaget er bygget over Loven af 29. April 1913, men indfører som noget nyt, at Lagtinget i Forening med Statskassen skal yde Understøttelserne til Højskoler paa Færøerne og til deres Elever. Til Gengæld skal da Godkendelse af færøske Højskoler bero paa Lagtingets Indstilling. Endvidere er de i § 1, Stk. 3., i Loven af 1913 foreskrevne Aarselevantal nedsættes.

Endelig er Maksimumsgrænsen for Tilskuddet til de omtalte Skoler forhøjet til 7 000 Kr.

Sambandspartiets Medlemmer i Udvalget vilde ikke gaa med til dette Forslag, særlig vel af Frygt for dets økonomiske Konsekvenser for Lagtinget, og fremsatte Forslag om, at Lagtinget skulde anbefale overfor Ministeriet det af Foreningen for Folkehøjskoler og Landbrugsskoler fremsatte Andragende om Ændring af Reglerne i Loven af 1913, saaledes at det i denne foreskrevne Aarselevantal nedsættes henholdsvis fra 8 til 5 for det i Lovens § 2 omhandlede Tilskuds Vedkommende og fra 5 til 3 for saa vidt angaar Elevunderstøttelsen efter § 4.

Ved 2den Behandling gik Sagen over til 3die Behandling, uden at Lovforslaget havde været underkastet den Behandling, der kræves efter Lagtingets Forretningsorden § 17. Der blev derfor ved 3die Behandling protesteret mod, at Lovforslaget blev behandlet. Lovforslaget blev dog vedtaget med 12 Stemmer mod 0. Et Medlem af Selvstyrepatriet undlod at stemme med den Motivering, at han ikke mente, at Lovforslaget kunde behandles, da det ikke havde været behandlet i Overensstemmelse med Forretningsordenen. Man henviser i øvrigt til den blandt Bilagene værende Udskrift af Lagtingets Forhandlingsprotokol.

Der er noget trøstesløst ved Aar efter Aar at skulle beskæftige sig med Sager om Tilskud til Føroya Følkaháskula. Det kan vel neppe være andet end, at Skolen har mistet Evnen til at samle Ungdommen om sig, naar den saaledes stadig kun søges af nogle ganske faa Elever. Det hedder vel i Andragendet fra Foreningen for Folkehøjskoler og Landbrugsskoler, „at den Befolkning, hvorfra Færøernes Højskole kan vente Elever, svarer til omtrent Halvdelen af det Befolkningstal, hvorfra de øvrige Folkehøjskoler, naar der regnes med et Gennemsnitstal, kan vente Elever“, men det er dog ganske givet, at der paa Færøerne findes en meget talrig Ungdom, forholdsvis sikkert større end i det øvrige Danmark, og af denne Ungdom er for Mændenes Vedkommende langt den overvejende Del Kutterfiskere, der i Fiskesæsonen, Marts—September, tjener saa meget, at de i Vintermaanederne, hvor en Mængde af dem er ganske uden Beskæftigelse, uden større Vanskelighed, eventuelt med Amtsundestøttelse, maatte kunne deltage i et Højskoleophold, hvis de havde Lyst dertil. Der er saaledes utvivlsomt Ungdom nok til at fylde en Højskole.

Naar Højskolen trods sin meget begrænsede Betydning for Ungdommen støttes saa meget fra Lagtingets Side, baade med Tilskud og med Anbefalinger, kan det vanskeligt forklares paa anden Maade end, at mange synes, at det er Synd for dets to Ledere, og vel særlig Simon av Skardi, at de efter henved 30 Aars Højskolevirke skal blive nødt til at give op. At Sagen ogsaa har en politisk Side, siger sig selv. Begge Højskolens Lærere har tidligere været Medlemmer af Lagtinget, valgte som Selvstyremænd, og Højskolen er ledet ud fra de samme Anskuelser, som præger Selvstyrepatriet. Hvis Skolen da maa standse, vil det føles som et Nederlag for Selvstyrepatriet.